

Előfizetési feltételek.

Egy évre . . . 5 frt — kr.
Félévre 2 frt 50 kr.
Hivatások, községek, köz-
szolgálatok és tanítók
résztve egész évre 3 frt.
Haltalok és koreszmáros-
ok részére az elhalottak
közönyével együtt
egész évre 4 frt.

Az előfizetések
postautalványnyal
eszközendők.

Egyes számok 10 kr. árral
kapitok a kiadóhoz.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A GÖMÖRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET

H I V A T A L O S K Ö Z L Ő N Y E .

Hirdetések.

□ centiméterenként 2 kr.,
többzárért 1 1/2 kr. fi-
zendő. Bélyegdíj minden
egyes beiktatásért 30 kr.

A NYILTTÉRBEŒ

minden 3 hasábos gar-
mond sor díja 15 kr.
Hirdetőirodák, előfizetők
vagy gyakori hirdetők
teljes díjkezdményben
részesülnek.

A kéziratok a szerkesztőséghez (Jánosi-utca 8. sz. l. em.)
küldendők. — Kéziratok vissza nem adtnak.
Felelős szerkesztő: SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetenkint egyszer,
— VASARNAP. —

hirdetések, előfizetések, reklamációk,
a kiadóhivatalba (Főter, 8. szám alá) intézendők.
Laptulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Lapunk számára hirdetéseket elfogad a Reuter ügynökség és a Magy. Távir. Iroda hirdetési irodája Budapest, Granátos-utca 1 szám.

Közművelődési egyesület.

Folyó hó 12 én tartotta a gömörme gy ei közművelődési egyesület választmányi ülését, és az ülés lefolyása, mely a szükségletet a várandó jövedelemmel szembe állította, világos tanúsága volt annak, hogy a folyton fokozódó igényeket a jelenlegi jövedelmi forrásokból kielégíteni immár nem lehet.

Ez oly tény, mely elől elzárkóznunk nem lehet, mely mellett azzal a gondolattal, hogy az igények a jövedelemhez redukál-tassanak, elhaladni nem lehet.

Hiszen éppen jövedelmi forrásai hiányában eddig nem volt képes tevékenységét kifejtteni az egyesület.

Mert mi az, mire ma kiterjeszti működését? Kis mértékben a magyar nyelv terjesztése, a magyarosítás.

Megyénkben tisztán e czélnak elérésére óriási összegekre volna szükség, már pedig hogy e szó: közművelődés pusztán a magyarosítást, a magyar nyelv terjesztését foglalná magában, mi elhinni semmiképpen sem tudjuk.

A közművelődésnek sokkal tágabb értelme van, a közművelődési egyesületnek ténykedése kell, hogy ennél sokkal nagyobb tért öleljen fel.

És ha azt látjuk, hogy az egyesület felülelendő működésének csak egy kis ágát istápolhatja, azt is csak a legnagyobb erőmegfeszítésével, tisztán áll előttünk, hogy ennek oka más nem lehet, mint a közönségnek közönye és e közönyön kívül az a szomorú tény, hogy sokan áldozni tudó és

áldozni akaró közönségünk még létezését sem ismerik a gömörme gy ei közművelődési egyesületnek.

Terjessze ki az egylet működését más irányban is, mely körébe tartozik, ha nem is anyagilag, — de legalább erkölcsileg s akkor ismerni fogja közönségünk az egyesületet.

A gömörme gy ei közművelődési egyesületnek kell oly nyomós szavának lenni, hogy a közművelődés bármely terén is iránytadó vezérszerepet viselhessen.

Ne legyen a közművelődésnek oly tere, melyen a gömörme gy ei közművelődési egyesület nevével ne találkozhatnánk és akkor közönségünk ismerni fogja és ha folyton szembe előtt lesz az áldásos működés, megszünik a közöny s tenni is fog érte.

A mai világ reklámból áll, az emberek mindenfelé el vannak foglalva, hogy a csendes, elvonult munkálkodást észre sem veszik; zajt kell csinálni, hogy észrevéte ssük magunkat.

És ha a reklám, a zaj — e különben közönyös dolog, mely mint ilyen sem rossznak, sem jónak nem mondható — egy jó-tékony cél érdekében használtatik fel, mi azt a reklámat elítélni nem tudjuk s velünk együtt százan és ezren nem fogják elítélni, mert ez talán az egyedüli mód, mely által az egyesület magát a nagyközönséggel megismerteti. Nagyobb összeg pedig csak a nagyközönségnek, százak és ezrek filléreiből gyűlhetik össze.

De különben is az a működés, mely erkölcsi tekintélyét folyton-folyvást jó czé-

lok elérésére használja tisztán, reklámnak nem tekinthető.

Ez oly munkásság, melyet a közművelődési egyesületnek meg kell tenni, ha mindenben meg akar felelni nevének.

Sőt a mostani tisztán magyarosítás terére vitt működése hátrányára is szolgál az egyesületnek, mert alkalmat szolgáltat arra, hogy a Magyarország ellenségei megyénk nem magyar nyelvű népessége előtt oly intézménynek tüntethesse fel, melyet nem támogatni, hanem mint anyanyelvének elröböljät gyűlölni kell.

Nem mondjuk ezzel azt, hogy a magyar nyelv terjesztése körüli már is szép eredményeket elért munkásságával hagyjon fel, hogy pusztán ezzel ne elégedjék meg csak azért sem, nehogy ismét pánszlávjaink egy pusztán nemzetiségi intézménynek állítva, működése elé akadályokat vethessenek.

Előre tehát! ébresszük fel közönségünket a közönyből, de az ébresztés munkájában maga a közművelődési egyesület járjon előre a közművelődés minden terén folyton világitó munkásságával.

Ez hatni fog, ez lesz a leghelyesebb mód arra nézve, hogy közönségünk megismerje a közművelődési egyesületet és érdeklődjék annak igazán nemes czélja iránt.

A tagok létszámának szaporítása nemcsak a tagdíjakkal fogja növelni az egyesület pénztárát, hanem eredményezni fogja azt is, hogy elérjen keze az egyesületnek oda is és kifejtthesse működését ott is, hol az anyagi erő magában véve kevés.

TÁRCSA.

Mutatványok Luby Sándor most megjelent verskötetéből.

MÁMOR.

Nem a bortól vagyok részeg
Más mámor az, amit érzek,
Szemeidnek tüze, lángja
Hozta vérem forrongásba.

Ha bortól csip be az ember,
Alszik egyet s másnap reggel
Józanága újra megtér,
Lecsendesül benne a vér

Hajh, de én szerelmi mámort
Ittam szemed sugarából,
S nem mulhatik ez előbb el,
Csak a végső szívveréssel!

A HAJ-TÖRŐCSKE.

(Báli emlék)

Szép kisasszony, virágáros lányka!
Rejtse ezt a tört egy bokréttába.
A legszebb lány viselő a bálban,
Emléklül hagyá egy napra nála.

Híven őrzém, szívemen hordoztam,
S éjjel-nappal arról álmodoztam,
Ha vállamra simulna e szép fej,
Mit ez a kis tör diszített éjjel!

Ha a szép fej fürtjeinek selyme
Tengerként omolna kebelemre,
Oh tudom, hogy szívem minden buja
E tengernek habjaiba fulna!

Balga álmok . . . soh'sem teljesültök!
Meg van írva, hogy a selymes fürtöt,
Amit ez a törőcske tart össze,
Csóközönnel egykor — más fűrössze.

— Szép kisasszony, virágáros lányka!
Hogyan rejté a tört a virágba?
Bár elküldtem a bokréttát — Néki,
Hej, de a tört szívem folyton érzi.

SZERELMI POSTA.

A »Gömör« eredeti tárczája.

Az anyhe téli időjárás valóságos verőfényt mosolygatótt és ezért nem is csodálkozhattam rajta, hogy mikor a két hajlott koru szürke bekozogott a kis barkó faluba, a népség aprajagya az utca ajtó előtt ödöngött; egész joggal gondoltam, hogy csak az anyhe időjárást használják ki s téli, tehát teli lelkiismeretükön könyitenek egy kis tere-ferével.

Hanem hát mégis csak nagy volt a nyüzsgés, nagy, különösen a sánta csizmadiák portája előtt ugyanannyira, hogy indittatva éreztem magam kérdést tenni ez iránt a peczkes bajszu, egyebekben tömzsi termetű kisbirónál.

«Hjah uram, nagy eset történt nálunk szerföltött, elverte a czizlik a feleségét, de kegyetlenül!»
«Hm, hát olyan rendkívüli dolog ez? Hisz

tudtommal elverik itt a községben gyakorta a férjek feleségeiket anélkül, hogy akár a felsőbb-ség, akár a közvélemény megütközne rajta.

«Tiszta való igaz, hanem hát ennek furá historiája van»

Szeretem a népeletet, szivesen lesek el belőle érdekesebb vonásokat s a kisbiró sanda ábrázata arra vallván, hogy ha meghallgatom, nem valloim kárát; megtelepedtem a falu egyetlen, ennél fogva piszkos koreszmájában és egy liter löre mellett hallgattam végig — a kisbiró referadáját.

«Tetszik ismerni Kis Pál Jánost, a szücs-mestert? hogyne ismerné, hiszen még a városban sincs olyan décz bunda, mint a milyenbe ő kelme végig lépke di a falu utcáját. Nohát annak a bundának a párja volt a Lidi lányának a hozományja.

Szemre való volt a hajdon, a bunda is egy remek alkotás, akadt biz ott kérés még a szomszéd faluból is, de hát legtöbb kilátása volt hozzá Nagy Gergely Istvánnak, aki szomszédában is lakott, jó kötésű gyerek is volt, meg aztán, a mint a vén asszonyok szurós nyelve beszélte, jóba is volt a Lidivel.

Hanem a vén szücsöt meglepte a hivalkodás, kijelentette nagy fennhangon, hogy ő bizony sem a bundát, sem a lányát nem adja parasztnak, aki meg akarja kapni akár egyiket, akár másikat, avagy mind a kettőt, annak urfélének kell lenni.

Hogy esett a dolog aztán, hogy nem, elég az hozzá, hogy egyszer csak lakadalmazott a Lidi a sánta csizlikkel; pityergett ugyan hozzá

Ez üdvös munkában minél előbb látni óhajtuk a gömörmezei közművelődési egyesületet, azért a legmelegebben ajánljuk közönségünknek, hogy ha csak teheti, lépjen be a közművelődési egyesület tagjainak sorába!

Az egyház és a panszlávizmus.

Annyi sok hazánkban a nemzetiségi kérdés, hogy megoldásuk előreláthatólag sok erkölcsi és anyagi áldozatunkba kerül. Azok között, kik hazánk elleni összeesküvést művelnek, nemzeti megsemmisítésünk aknamunkáján dolgoznak, első között foglalnak helyet a panszlávok. Éber szem kell ahhoz, hogy titkos utakat valaki észrevegye, ánteríthatlan jellem s hatalom, hogy üzelmeiknek valaki gátat vessen. Munkáikat nem nyíltan, legtöbnyire valamely törvényes takaró alatt végzik, mely esetleges támadások alkalmával — mint a bűvös paizs — megmenti őket a veszedelemtől.

Az ág. ev. egyház az ő autonómiájával annyira jó köpönyegnek mutatkozott részükre, hogy bűnös üzelmeiket a legmerészebb módon folytatják. Itt igyekeznek tért nyerni, hogy egyházi állásukat, befolyásukat politikai tenetenciájuk megoldására használhassák fel. S csak elismerést érdemelnek azok a vezérferfiak, kik hatalmas erélyvel fékeznek meg minden törvénytelen egyházi és politikai akaszt, mely az egyház jó hírnevét teszi pengellőre s államellenes törekvést rejt magában. A panszlávok legközelebb a klenóczi ág. ev. egyház lelkészi állásáért küzdöttek. Leghatalmasabb vezérferfiakat: Bodiczki Mihályt léptették fel jelöltül. Joguk volt hozzá, és ha a hívek megválasztják, senki nem tehet vala ellenvetést. Az egyház magyar érzelmi része legfeljebb csak sajnálkozott volna azon, hogy a panszlávoknak sikerült elfoglalni egy ilyen hatalmas pozíciót, a kishonti esperesség legjobb parochiáját. A panszlávok azonban nem engedték a nép jogát minden befolyástól menten érvényesülni, hanem ígéretek, fenyegetések, pénz és itallal való korteskedés által akarták jelöltjük megválasztását egészen biztosítani. S ez által ásták meg saját veremükét. — Bodiczkit a kishonti esperesség elnöksége, miután még több terhelő vád bebizonyosodott, törülte a jelöltek sorából. Bodiczki a püspökhöz felebbezett, aki azonban érdemlegesen nem ítélkezett, mivel az ág. ev. egyház presbiterialis rendszere szerint ilyen ügyekben az egyházmegyei gyűlés intézkedik csupán és hagyhatja helyben elnöksége intézkedéseit.

A rendkívüli gyűlés folyó hó 12-én folyt le nagy érdeklődés között. A klenóczi, tiszolai környékbéli panszlávok tekintélyes számmal jöttek el, azt híve, hogy itt még tanukihallgatás is lesz s Markovics, Bodiczki, Daxner, Albini körül tömörülve a (főgymnásiumi tonaterem) gyűlésterem egyik oldalát elfoglalták.

A gyűlést fél 9 órakor Kubinyi Aladár és Glauf Pál elnökök megnyitván, az okot, melyért a rendkívüli gyűlés tartatik, előadják s mivel az ő intézkedésük felett határoz az egyházmegye, az elnökséget általadják Malatinszky Frigyes egyházi felügyelő és Liskay János alesperesnek. Ezek után az összes ez ügyre vonatkozó iratok

elég sűrűn, de hát mindig is olyan uri tempó volt benne. Aztán úgy látszott, hogy összeszoknak, a menyecskét még az udvaron sem lehetett találni, az ura meg danolgtatva ütögette a kaptafát.

Nagy Gergely István meg azonközben bunak eresztette a fejét; addig is szeretett ugyan korcsmába járni, hanem azótátul aztán ki sem jött belőle; éjjel-nappal it'a a lőrét, huzatta másfél cigánynyal és úgy beszélte, hogy pénzé tesz mindent s kimegy Amerikába.

Bele is törődött a dolgok illetén állásába az egész falu népe, maga a sánta csizlik is, csak Lidike nem birt megnyugodni sehogy sem; vágyakozva nézett át a szomszéd portára, ha csak bár megláthatná Istvánt. De az csak ivott s ha hébe-korba haza dőlingélt is, úgy be volt savanyitva, hogy elfacsarodott reá a szive a kis menyecskének.

Nem volt más segítség, mint levelet írni hozzá, s az alatt, míg a csizlik pattogtatta a műhelyében a lábszijat, neki ült az asszonyka s érzékeny levelet irt a szeretőjének.

Elmondta benne siró szóval, hogy utálja az urát mint a bűnt, mindennap azért imádkozik, hogy bárcsak az Uristen magához venné ezt a förtelmes nyomorékot, kihez az apja halálos fenyegetésekkel erőszakolta; elmondta, hogy nem tud István nélkül élni, hogy az urának 100 drb lázsiás tallérja van a ládafiában, azt ő ellopja, aztán együtt menjenek ki Amerikába.

Elmondott ő biz abba ilyenformán sok más is s mikor aztán elvégezte, akkor jött csak a ne-

— magyar és tót nyelven — felolvastattak. Az iratok felolvasása után, mely közel két órát vett igénybe, kezdődtek a szónoklatok. A tót korifeusok egymásután fejtik ki a maguk ártatlanságát, persze mind tót nyelven, s joggalán üldözésüket, úgy, hogy ha az ember nem tudná eleve, hogy kikkel van dolga és hogy ezek tulajdonképp báránybőrbe öltözött farkasok, még igazságát találná ügyüknek. Bodiczki maga egy hosszantartó beszédet tartott — persze tótl — melyben vádol, mosdik ér fenyeget együttesen. A hívei megeljenzték, a tulsó oldal közönyösen hallgatott. A magyar pártból Kubinyi Aladár, Glauf Pál, Kubinyi Géza, Groó Vilms, Baloghi Endre stb. vettek részt a vitában.

Végre delután fél 2 órakor az elnökség bezárta a vitát és feltette a kérdést, hogy helyesnek találja-e a közgyűlés az elnökségnek e tárgyban tanusított eljárását, illetőleg helybenhagyja-e intézkedését: igen vagy nem?

Beadatott összesen 61 szavazat, 39 »igen» s 22 »nem.»

Igy Bodiczky Mihálynak a papjelöltségből való kizárása 17 szótöbbséggel helybenhagyott. Bodiczkiék erre beadták felebbezésüket.

A gyűlés bezárásakor a nagyközönség az elnököket, kik iránt a bizalom oly nagy többség által nyilvánult, lelkesen megéljenezte.

A putnoki népbank ügyében.

Tomory Endre héthi ref. lelkész, a putnoki népbank egyik részvényese egy levelet küldött be, melyben állítólagos vádjaink ellenében védelmére kel az általunk meg nem támadott népbanknak.

A levelet, mivel írja arra hivatkozik, hogy irására a népbanki igazgatóság által lett felszólítva, egész terjedelmében közöljük, de egyuttal közöljük a mi megjelent közleményünk idevágó passzusát is, hogy lássa a nagyközönség, hogy mi vádakot — a putnoki népbank ellen nem emeltünk.

Megjegyezzük itt egyuttal azt is, hogy a putnoki népbank jótékonyági czimen 1893-ik évben az üzletkimutatás tanúsága szerint csak 58 frtot hozott kiadásba s az alábbi levélben közölt, összesen 106 frt 40 krnyi adomány már a mi közleményünk megjelelenése után, február 7-én lett megszavazva.

Felemlítjük ezt nem azért, mintha ezt közleményünk kifolyásából eredő ténynek tekintenők, hanem csak azért, hogy igazolva legyen azon állításunk még az üzletkimutatás tanúságtelen kívül is, hogy a putnoki népbank 1893-ik évben csakugyan 58 frtot és nem többet áldozott jótékony célra.

A beküldött levél a következő:

Igen tisztelt Szerkesztő ur!

Becses lapjának folyó évi február 4. számában a »Hírek» közt a putnoki népbankról is van szó és ott oly vádak emeltetnek e szerény pénzintézet ellen, mely az igazság ítélőszéke előtt semmi esetre sem állhatván meg, azért lehetetlen, hogy a népbank reputációja érdekében a vádakra ne reflektáljak.

Ami azt a vádat illeti, hogy a putnoki népbank is annak a spekuláció szellemnek hódol, mely széles e hazában pénzintézeteinket vezeti, ezt a vádat határozottan vissza kell utasítanom. Hiszen, hogy mennyire nem a spekuláció

hezebbje a dolognak, hogy is juttassa már mos a levelet Pistájához?

Tündődött, töpregett az asszonyka, s mikor már a csüggedés kezdte megszállni, egyszerre csak meglátja a tulsó porta pitvar-ajtájában az István ünneplő pár csizmáját. Hopp! ez lesz a legjobb! Amint besötétedett, mint a gyík, úgy surrant át az asszony s beledobta nagy sietséggel az egyik csizmába a levelet, mert hisz hogy is kapná azt jobb móddal kézhöz az, akinek írva van?

Hanem hát a ránczos bőrű ünneplő csizmának ki volt törve a sarka, azt meg kellett reperáltatni, — éppen azért voltak a pitvar-ajtó elé téve.

Biz azokat átvitték másnap reggel a sánta csizlikhez, aztán... azért verte olyan kegyetlenül a feleségét a sánta csizlik.

ERDÉLYI.

GONDOLATOK.

Sok színész élethíven játszik a színpadon s komédiázik az éltében.

Egy bolond sokakat, de egy okos gyakran mindenkét elbolondíthat.

Két legegységűbb szerelmes olyan boldogságot teremthet, minőt ezer bölcs nem varázsolhat.

Némelyik ember a más szerencsését sokkal nehezebben viseli el, mint a saját szerencsétlenségét.

Vannak emberek, kik adósságot csinálnak azért, hogy egy drága függönyös ágyat megvegyenek, melyben aztán a gondoktól álmatlanul forgolódnának.

szelleme vezette mindez ideig e pénzintézetet! legvilágosabb bizonyosága az, hogy bár 23 éve, hogy megalakult, mégis a legtisztább és legönzetelebb kezeléssel, önjerejéből egy neki megfelelő épületet nem birt és még ma sem bir magának építtetni, mert nem a nyereszkesedés, hanem sokkal inkább a közérdek lévén a célja, így sokat magának nem szerezhetett.

Hogy mennyire nem a nyereszkesedés volt a célja és nem a spekuláció vezette, bizonyosága ennek az is, hogy csak azok részesülhetnek nála kölcsönben, akik egyszersmind részvényesei is lettek, a mi által megesezt számtalan esetben, hogy a legközelebbi szomszéd-sában lakók is más intézethez folyamodtak kölcsönért, a hol könnyebb szerrel juthattak hozzá és így persze kevesebb kölcsönt osztatván ki, kevesebb jövedelme lett.

Hogy a spekuláció és így a nyereszkesedés sohasem volt célja, bizonyosága végül az is, hogy míg más pénzintézetek spekulálás által megdagodván, 20, sőt 25 százalék osztalékot is adhattak részvényeseiknek, ez intézet — mivel mint fentebb mondtam, a pénzkölcsönt csak megszorítással adta s így nagy jövedelme nem lehetett — alig adhat alapító részvényeseinek 10 százalékot és törzsrészvényeseinek pedig csak 5 százalékot.

Látni való tehát mindezekből, hogy a spekuláció szelleme egyáltalán nem vezette, hanem csak arra törekedett és törekszik ma is, hogy szerény viszonyok között lassan, de biztosan fejlődjék, hogy így szilárd alapon állva, sohasem juthasson annyi sok más pénzintézet keserű sorsára, a bukás örvényébe.

Ami pedig a másik vádat illeti, hogy a jótékonyaságot sem a kellő mértékben gyakorolja; itt is az igazság érdekében ki kell mondanom, hogy a putnoki népbank e részben is megtette minden évben a maga kötelességét, megtette, a mint tehetsége megengedte. Megtette ez évben is, midőn az 1893. évről szóló üzletkimutatásban jelzett 58 frton felül, a folyó évi február 7-én tartott közgyűlésében még a következő adományokat szavazta meg:

Debreczeni egyetemre 15 frt — kr.

Velezdi iskolára 15 frt — kr.

Dévai templom ujításra 5 frt — kr.

Gömörmezei közművelődésre 5 frt — kr.

Balogh Béla »Putnok történetének»

nyomatási költségére 50 frt — kr.

Putnoki szegényeknek 16 frt 40 kr.

Összesen 106 frt 40 kr.

Ez az az igazság érdekében közölni szükségesnek láttam, nagyon kérem azt becses lapjában közzétenni.

Azt hiszem, hogy kerésem annyival inkább, mivel ennek közlésére az igazgatóság által lettem felszólítva, teljesíteni méltóztatik, aki mély tisztelettel maradtam

Héthben, 1894. február 8-án

tek Szerkesztő urnak kész szolgálja

Tomory Endre,

héthi ref. lelkész, részvényes.

A mi közleményünk pedig, melyre e választ kaptuk, így szólott:

»Jótékonyasági rovata a 44 ezer frt bevétellel szemben csak 58 frt Leszámitva az összes kiadásokat, az 1893 évi tiszta jövedelem 10,419 frt 26 kr., mely összeg 60,000 forint alapítókével szemben olyannak mondható, melynél jobbat szerénytelenség nélkül senki sem kívánhat. Ez összeg bizonyosága az intézet szilárd anyagi helyzetének, de bizonyosága annak a spekuláció szellemének is, mely széles e hazában pénzintézeteinket vezeti.»

Mi tehát egyszerűen reprodukáltuk az üzletkimutatás által felsorolt tényeket és hozzátettük azon megjegyzésünket, mely a pénzintézetek spekulációjáról szól.

Hogy pedig a pénzintézetek spekulációja csakugyan jövedelmezőbb a pénznek más módjára elhelyezésével, igazolja a levél írója is, midőn beismeri, hogy a putnoki népbank alapító részvényeseinek 10 százalékot ad, mert más módon pénzere 4, 4 és fél százaléknál manapság többet aligha kap valaki.

Egyébiránt mi a putnoki népbankot igen tisztességes és szolid alapokra fektetett pénzintézetnek tartjuk, mely ellen vádakot emelni egyáltalán soha nem akartunk, és mint a tények igazolják, most sem emeltünk.

HIREK.

— **Eljegyzés.** Szatmáry József, helybeli főgymnásiumi tanár folyó hó 14. eljegyezte Benyo Béla helybeli vaskereskedő leányát, Benyo Anna kisasszonyt.

— **Kinevezés.** Hellebrandt Iván helybeli m. kir. pénzügyigazgatósági díjnokot a pénzügyminiszter Miskolcra nevezte ki segélydíjas fogalmazóyakornoknak.

— **Választmányi ülés.** Folyó hó 12-én tartotta a gömörmezei közművelődési egyesület választmányi ülését. Targyalta a választmány az egyesület köréinek jelentéseit. A nagy-rócei kör (9 alapító, 68 rendes taggal) fentartotta a nagy-rócei és ratkói óvodákat 614 98 krral. E célból a központból 300 frt segélyt kér. A rimaszombati kör (66 rendes taggal) segélyezte a fazekas zsaluzsányi óvodát és jutalmakat tűzött ki a helybeli főgymnasiumi tanulók között. A csetneki kör 3, a magyar nyelv tanításában kitűnt tanítót jutalmazott, a jelen évre 38 frt segélyt kér. A garami kör 63 rendes taggal fentartotta a helyi óvodát, a telgarti nyári menhelyet, hazafias tönyelvű olvasmányokat terjesztett a nép között, a jelen évre 284 frt segélyt kér a központtól. A nyustyai kör a nyustyai és rimabrézói óvodákat tartotta fenn, segélyezte a klemezői olvasókört, 160 frtot kér a jelen évben a központtól. A választmány a körök kérelmeit pártolólág terjeszti a közgyűlés elé.

— **A csetnekvölgyi h. é. vasút építés ügye** már annyira előhaladt, hogy még ez év első felében a forgalomnak minden valószínűség szerint át lesz adható.

— **Halálozás.** A rimaszombati magyar kir. pénzügyigazgatóság tisztikarát súlyos veszteség érte Szabó Sándor pénzügyi titkár elhunytával, kit e hó 13-án kísért nagyszámu gyászközönség az örök nyugalom helyére. Az elhalálozástól úgy a tisztársak, mint a család külön-külön gyászjelentést adott ki. A tisztársak gyászjelentése így hangzik: A m. k. pénzügyigazgatóság tisztikara szomorodott szívvel jeleníti tisztarsa: Szabó Sándor magyar királyi pénzügyi titkárnak folyó 1894. évi február hó 10-én éjjel 11 órakor hosszas szenvedés után bekövetkezett elhunytát. Rimaszombat, 1894. február 14-én. Béke lengjen porai fölött!

— **A svihákék.** Ez a címé annak a szindarabnak, melyet a helybeli egyesült protestáns főgymnasium VIII. osztályának ifjúsága előadott. A Rózsza nagytermét zsufolásig megtöltött közönség hallgatta végig az élvezetes előadást, mely a szereplő ifjak buzgalmát épp úgy dicséri, mint dr. Veres Samu főgymnasiumi tanárnak a szép eszme keresztülvitelében való fáradságát, melylyel a darabot betanította. A válogatott és művelt közönség sűrű tetszésnyilvánításával dicsérte a szereplő ifjakat és leánykákat, kik mint műkedvelők szintén hozzájárultak a jótékony érdekében az est sikeréhez. És most megemlékezünk röviden az egyes szerepekről és azok betöltéséről. Mindszentyi Ilona Frida szerepében oly kedves, oly ügyes kis leány volt, Glauf Anna a Nina német igen ügyesen adta, Rasky Etelka, Koreny Jolán hasonlóan igen kedvesen játszottak. Makray Jenő svihákja volt a legszebb alakítás, jó, élethű volt Hédeváry Kelemérje, Turny Ákos is igen ügyesen adta a pozitív kereső gyerkőcöt, de a többiek is mind: Weinfeld Andor, Vieszt Gusztáv, Miklóssy Alfréd, Koós Mihály, Liszka Karoly, Bónis B., Alberthy Lajos kifogástalanul játszottak. Az előadást táncz követte, mely nagyon érthetőleg csak a reggeli órákban ért véget. A főgymnasium tanári kara évente szokott az ifjúságnak is szerény élvezetes mulatságot rendezni s mi csak dicsérni tudjuk e tetteért, mely szintén egyik bizonyossága annak, hogy ez intézet csak a valódi célt tartja szem előtt — és nem az iskolának, — hanem az életnek neveli az ifjakat.

— **Halálozás.** Szabó Béla miniszteri osztálytanácsos, neje szül. Mayr Gabriella s gyermekeik: Mariska és Böske megszorodott szívvel jelenítik, hogy szeretett édes anyja, napája illetve nagyanyjuk, öz. Szabó Istvánné, szül. Káposztás Zsuzsanna asszony, tevékeny életének 73-ik évében, 1894. évi február hó 14-én, hosszas szenvedés után jobblétre szenderült. Lelke visszatért teremőjéhez. Porhüvelye 1893. évi február hó 15-én d. u. 3 órakor, az ev. ref. egyház szertartásai mellett fog az anyaföldnek visszaadtni. Áldás és béke hánvain!

— **A rimabrézói ág. ev. templom restaurálása** teljesen befejeztetett s folyó hó 25-én fog rendeltetésének átadni.

— **Élelmes órák.** Volt egyszer egy város, annak a városnak volt egy temploma, temploma tornyán egy óra annak okáért, hogy a város minden lakója tudhassa, hogy hányat ütött az óra. És a toronyóra egy órásnak volt a gondozására bízva Történt pedig, hogy egy időben a város minden zsebóra tulajdonosa azt vette észre, hogy zsebórája hol kevesebbet, hol meg többet mutat, mint ahogy mutat az egyedül hitelen toronyóra. Ennek pedig az lett a következtetése, hogy a toronyóra igazítójának szerfelett meggyűlt az igazítani való zsebóra, mi az órásnak oly jelentékeny jövedelmet hozott, hogy rövid egy-két év alatt lemondott a toronyóra gondozásáról s egyszerűen abba hagyta mesterségét.

És ekkor megtörtént az, mi már oly régen nem, hogy a város zsebóra tulajdonosainak nem kellett óráikat igazítani. A nyugálomba vonult órák ekkor megsugta egyik ismerősének, hogy in illo tempore azért nem jártak jól a zsebórák, mert ó csak a toronyórát igazította.

— **Sok a cigány.** Már tudniillik olyan cigány, melynek egyéb kenyérkeresete a lopásnál nincs. Persze, a mostanában kellemetlenkedő metsző hideg szél ellensége a népeknek, nincs más mód tehát, mint összelopkodni a téli gunyát és ebbeli törekvéseiben annyira mentek, hogy tegnap délután, tehát fényes nappal, egy bőrtőrnek bélelt gunyáját lopták le egy kocsiról, — ez egyszer azonban a rendőrség mint halljuk, elfogta a tetteseket.

— **Tél az idő.** Már-már azt hittük, hogy bucsut mondottunk a hidegnek s neveltünk tél apó kontójára, kaczagtunk addig, míg egyszer az öreg megharagudva azt mondta: No majd elmúlik a kedvetek és bocsátott ránk oly hideget, milyennél különbet uszjendőre sem vártunk. Tél van isnét — csak hogy aztán sokáig ne tartson.

— **A közegészségügy** a lefolyt félévben a vármegye egész területén elég kedvező volt, a mennyiben egy a halálozási, mint a megbetegedési esetek száma is aránylag kevés volt. A lefolyt félévben a légző és emésztő szervek hurutos bántalmái uralkodtak. Hevenyfertőző betegségek közül járványosan a vérheny Dornó, Zádorfa, Osgyán, Pongyelok, Dobsina és Rimaszombat városokban; a roncsló toroklabb Osgyán, Pongyelok Fazekas-Zsaluzsányi községekben és Rimaszombat városban; a kanyaró Jolsva városban, Pulnok, Beje, Tornallya, Lice, Lubenyik, Chisnyó, Koprás és Murány községekben; hörkhurut Kánó községben; vérhas Henczkón, Gócson, Putnokon és Rimaszécsen fordultak elő. Ázsiai kolera egy esetben Putnokon fordult elő. Bujakórból gyógyított Rimaszombatban 8, Putnokon 5, Fügen 2, Sajó-Gömörön 1 és Pelsüczön 1 beteg. Dajkaságban havonként változólag 9—11 gyermek tartott felügyelet alatt.

— **Pályázati hirdetés.** A gömörmezei általános tanító-egylet újabb pályázatot hirdet a következő tétel megjelölésére: «Mik a mai nevelési és tanítási rendszer hiányai?» Pályadíj 50 korona. Pályázati határidő 1894. május 31. Pályázati feltételek: 1. Csakis a gömörmezei általános tanító-egylet tagjai pályázhatnak. 2. Abszolút becsü pályamű hiányában a pályadíj a viszonylag legjobbnak is ki fog adni. 3. Az idegen kézzel írott és lapszámozott pályaművek a szerző nevét rejtő jelíggel zárt levél kíséretében a pályázati határidőn belül Ulreich János egy. elnök nevére címelve Dobsinára küldendők. 4. A pályamű címlapjára és a szerző nevét rejtő levélre egy és ugyanazon jelige irandó. 5. A határidőn túl érkező pályaművek figyelmen kívül hagyatnak. Kelt Dobsinán, 1894. február 1-én. Ulreich János, egyleti elnök.

— **A községi és körjegyzők országos árva-háza javára** a következők adakoztak Kokován: Kovács Ferencz 1 frt, N. N. 1 frt, Knöpfler 50 kr., Neumann Adolf 10 kr., Kokova nagyközség 1 frt, Prunyi Vilmos jegyző és gyűjtő 1 frt 40 kr. Összesen 5 frt. A nemesszívű adakozók fogadják adományaikért a jegyzői kar hálás köszönetét. Pelsücz, 1894. február 14-én. Fridrich Vilmos, pelsücsi jegyző.

— **Nyilvános számadás.** A harkács-sánkfalvi róm. kath. elemi népiskola javára rendezett tánczestély alkalmával bevétel volt 46 forint 10 kr., kiadás pedig 24 frt 6 kr. s így a tiszta jövedelem 22 frt 4 kr. Ez összeghez felülfizetéssel járultak: Tóth Sándor körjegyző 1 frt, Salamon S. 1 frt, Nagy Ferencz 2 frt, Tamás Istvánné 2 frt, Balogh József 20 kr., Mohács Béla 10 kr., Makray Imre 50 kr., Klein N. 1 frt, Klein Ármán 50 kr., Valent Anna 50 kr. és Miklós József 1 frt 50 krral. Fogadják a nemes adakozók a rendezőség nevében hálás köszönetemet. Harkács-Sánkfalván, 1894-ik február 7. Dlabás Bertalan, kántortanító s pénztárnok.

— **Egy igen ügyes névjegy-metsző (graveur)** érkezett városunkba, aki közönséges tollkással a legszebb kaligraphikus vonásokat, alakokat, virágokat vág névjegypapírokra, meglepő ügyességgel. Művei oly szépek, hogy bármely szalonasztal díszére válnak, de érdemesek keretbe is foglalni. Található a «Gömöri» szállodában; kívánatra házhoz is elmege s rövid fél óra alatt 100 drb névjegyet kimetsz. Ajánljuk közönségünk pártfogó figyelmébe.

— **A nyustyai papválasztás utójátéka** folyó hó 12-én folyt le a helybeli királyi törvényszék előtt. Ugyanis ekkor volt a végtagyalás flruska János volt nyustyai községi bíró ellen megtartva, aki igaztás miatt állott a törvényszék előtt, de a kir. törvényszék felmentette. Az ítélet ellen a vádhatóság felebbezett.

— **Világnapló.** Érdekes vállalat élére állott ismét a «Telefon Hírmondó» szerkesztője, Virág Béla, budapesti hírlapíró. «Világnapló» czímen oly hetilap jelenik meg szerkesztésében február hó második felében, mely eddig páratlanul áll a maga nemében. A hírek lexikonja lesz ez, vagyis hetenkint összegyűjti a világsajtóban megjelent összes érdekes híreket és cikkeket. A rendkívüli érdekesnek ígérkező hetilap előfizetési ára egy évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. A pénz a «Világnapló» kiadóhivatalának küldendő: Budapest, IX., Rákos-utca 2. Az új vállalatot melegen ajánlhatjuk olvasóink szives figyelmébe.

— **Előfizetési felhívás.** «Álmok az üdvörl.» Ily czim alatt adom ki újabb költeményeimet, miután néhány év előtt «Tűnő percek» czímmel megjelent első kötetem a közönség és a kritika kedvezően fogadta. E kötetem nagybőrára szerelmi dalokat fog tartalmazni, de lesznek benne hazafias és más tárgyú költemények is, valamint fordítások. Költeményeim alaphangjára nézve a következőket jegyzem meg: Szenvedtem én is szerelmi bánatot és egyéb sorscsapást. Az életküzdelemben sokszor fájt a fejem, még többször a szívem. De azért nem látom a világot mindig feketének, nem mondom, hogy minden ember gonosz és minden leány kaczer és csalfa. Szóval nem vesztettem el még bizalmamat az emberekben és az — előfizetőkben. Előfizetési ár fűzött példányért 1 frt, diszpeldányért 2 frt, gyűjtőknek 6 előfizetőért egy fűzött példány, 10 előfizetőért egy diszpeldány jár. Az előfizetési pénzek legkésőbb február hó 28-ig küldendők szerző lakására (IV., Ujvilág-utca 21. sz.) vagy a «Pesti Hírlap» szerkesztőségébe (Nádor-utca 7.) A könyv, melyhez szép czimképet egyik legtehetségesebb fiatal festőnk, — Kézdí Kovács László rajzolt, fényes kiállításban március elején jelenik meg, s az előfizetőknek azonnal szétküldetük. Budapest, 1894. január 29-én. Luby Sándor, a «Pesti Hírlap» belmunkatársa.

A Eötvös-alap gyarapodása.

A magyar néptanítók közös tulajdonát képező «Eötvös-alap» 18 évi fennállása alatt szép fejlődésnek indult. Összes tőkésített vagyon 60,478 forint. Ebből a «Tanítók Háza» alapjáé 11,633 frt. Eddigélé 36275 frtot nyújtott részint ösztöndíjak, részint segélyösszegek alakjában a hozzá folyamodóknak s ily módon 217 róm. kath., 116 ev. rev., 95 ág. ev., 11 gör. kath., 8 unitárius és 70 izr. vallású, összesen 517 tanítói család gondjait enyhítette s ezenfelül a «Tanítók orsz. árva-háza»-nak a költségeihez is 2203 forinttal járult.

A «központi gyűjtő és kezelő orsz. bizottság» minden lehető megtesz arra nézve, hogy az alap vagyonát növelje s a hozzá folyamodó tanítókat, azok özvegyeit és árva gyermekeit segélyezze. E végből szerkesztette «A koronázás örömmünnepe» című füzetet, mely az «Eötvös-alapnak» 468 frtot jövedelmezett, e végből adta ki legutóbb a «Jókai Mór 50 éves írói működésének örömmünnepe» című, a tanuló-ifjúság és a magyar nép számára irt, hazafias olvasmányokat tartalmazó füzetet.

Bármily szép lendületet vett legyen is az «Eötvös-alap», az évenként kiosztás alá kerülő pénzösszeg elégtelensége miatt az osztó-bizottságnak nem állott eddig módjában a hozzá nagy számmal folyamodóknak még csak a felét is kielégíteni. Ezért fordul évenként a nagyközönség jószívűségéhez.

Megkereste a budapesti szállodások, vendéglősök és korcsmárosok ipartestületét is, minek az lett örvendetes eredménye, hogy a budapesti szálloda- és vendéglőtulajdonosok közül 20-an kegyesek voltak egy-egy, a budapesti tudományos egyetemeken vagy egyéb fő- és szakiskolában tanuló ifjunak az 1893-94. tanév tartamára ingyen ebédet felajánlani. Az «Eötvös-alap» részére felajánlott ezen jótéteményben 20 ifju tanuló részesül, mely nemes adomány legkisebb értékben 2000 frtot képvisel.

A múlt évben befolyt egy frtos tagsági díjakban 1134 frt, adományokból 391 frt 52 kr., tanító-egyletek évi járuléka, adományai és gyűjtéseiből 160 frt 13 kr., Királyi Pál hagyatékából 8000 frt, pénzintézetek adományaiból 324 frt 80 kr., perselyekből és az alapnak jövedelmező könyvek után 511 frt 47 kr., közigazgatási hatóságok adományaiból 118 frt 20 kr., a «Tanítók Háza» alapjára 1098 frt 63 kr., tőkekamat fejében 2242 frt 69 kr., a nm. vallás- és közoktatásügyi miniszter ur adománya a Röck-féle kultuszalaphól 200 frt, tőkésített adomány 1555 frt 5 kr., pénztári egyenleg az 1892. év végén 3285 74 kr., összes bevétel 19027 frt 43 kr. Levonva ebből a 15910 frt 5 kr. évi kiadást, a 3117 frt 39 kr. évi tiszta jövedelemből a bizottság ösztöndíjakra és segélyekre fordít 1350 frtot, betegségekben sinlődő rendes tagoknak nyújt 270 frtot, a «magyarországi tanítók házának» alapjához csatol 135 frtot, beteg tanítók menedék-

háza alapjára ad 135 frtot, a tanítók országos árvaházának alapjához ad 270 frtot, a Röck Szilárd, Röck Pál, Gyertyánffy, Léederer, Zirzen, Békey, Örley és Péterfy-féle alapítványok kamataiból kioszt 395 frtot, az egyesület tőkésített vagyonához csatol 540 frtot, a Tanítók Háza-vagyonának 1894-ik évi kamatjából kioszt 440 forintot.

Az Eötvös-alapot gyűjtő s kezelő országos bizottság az 1893. évben befolyt tiszta jövedelemből néhány száz és több ötven frtos ösztöndíjat és segélyösszeget alkotott és arra pályázatot hirdet. A folyamodványok Lakits Vendel egyleti titkárhoz (Budapest, IV. ker. Érsek-utca 4. szám) legkésőbb folyó évi június hó 10-ig küldendők be.

Ugyancsak a fentnevezett bizottsághoz intézendők az Eötvös-alappal szoros kapcsolatban álló Röck Szilárd, Röck Pál, Zirzen Janka, Örley János, Léederer Ábrahám, Gyertyánffy István és Péterfy Sándor-féle alapítványok 50-50 frtnyi jótéteményeinek elnyerése céljából benyújtandó folyamodványok is.

Ösztöndíjban és segélyben csak azon egyének részesülhetnek, akik az Eötvös-alap rendes tagjait felvették magukat, kik az egy frtnyi tagsági évdíjat már legalább is öt ízben beszedték vagy akik a 20 frt örökös tagsági tőkét teljesen beizették, avagy akik az elhunyt rendes tagoknak özvegyei-vagy árvái, esetleg kenyérkeresetre képtelen nyomorék utódai. Senki sem részesülhet az Eötvös-alap jótéteményében, aki ahhoz az alapszabályokban előirt mérvben nem járult. Ez idő szerint, akik már három ízben részesültek az alap jótéteményében, nem számíthatnak sem ösztöndíjra, sem segélyösszegre. A Gyertyánffy István-féle alapítvány 50 frtos segélyösszegért a folyamodványok — ajánlás végett — az Erdélyi Magyar Közművelődési Egyesület választmányához intézendők.

Midőn újból is ajánljuk a nemzetnevelő néptanítóknak e jótékony intézetét a magyar társadalom, a nagyközönség kegyes pártfogásába, hálás szívvel mondunk köszönetet az eddigi támogatásáért. Egyesületünk sohasem szűnik meg azon ifjakat, kik a jótéteményben részesülnek, arra buzdítani, hogy tanulmányaik befejezése után majdan az élet küzdelmei között a jószívű emberbarátoktól élvezett jókat hálálják meg azon feladatoknak hűséges teljesítése által, amelyek rájuk nemzeti életünk mezején várnak.

LAKITS VENDEL.

Piaczi árak.

Rimaszombatban 1894. február 17. tartott heti vásáron:

Tisztabuza forint 630-650, rozs 530-550, árpa 580-600, zab 580-600, kukorica 550-560, krumpli 125-140, bab ——— mmásánként. — Marhahús 52 kr. Borjúhús 32 kr. Sertéshús 48 kr. kilogrammonként a rkapitányi hivatal.

Rozonyón 1894. évi február 17-én tartott heti vásáron:

Tisztabuza frt 520, rozs 340, árpa 360, zab 360, kukorica 350, bab 500, kása 690 hektoliterenként Sulyán Sándor, rkapitány.

A laptulajdonos megbizottja és felelős szerkesztő: SZELESS ÖDÖN.

Főmunkatársak: PAPP LÁSZLÓ és CSERNAY DÁNIEL.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Uj mészárszék.

Tisztelettel van szerencsém a n. é. közönség becses tudására juttatni, hogy Rimaszombatban meglepedtem s a

városi mészárszékot

(a Jánosi-utczában) kibéreltem. Remélem, hogy működésem következtében a tervbe vett fogyasztási szövetkezetre nem leend szükség, mert én az *elsördendő marhahus kilóját 40 és 44 krért mérem.*

Kérem a n. é. közönség b. pártfogását

Leicht Ármin,

mészáros.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Kiadó bolt és lakás

A »Gömörmezei nép- és iparbank« tulajdonát képező piaci ház földszinti lakása bolthelyiséggel 1894. május hó 1-től bérbeadó.

A bérleti szándékozók az intézeti igazgatóval értekezhetnek.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Bükk- és eser-tűzifa

kitűnő minőségben

jutányos áron megrendelhető

Náray J. A.

könyvnyomdájában

RIMASZOMBATBAN, (Főtér 8.)

A megrendelt tűzifa raktáron van és kivánatra házhoz szállítatik.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Tisztelettel alólírottak van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudására juttatni, hogy az évek óta fenálló

női és férfi divatáru és rőföskereskedésemet

f. évi február első napjától kezdve

női, férfi, leány és fiu bőrczipókben

dusgazdag raktárral kapcsoltam egybe.

Főtörekvésem s üzleti elvem, hogy csak a legjobb gyártmányt árusítom el jutányos áron s így a cikkek kitűnő minősége csinálja üzletemnek a reklamot.

Tulcsigazott, be nem váltható ígéretekkel nem kecsegtetem a n. é. közönséget, hanem igenis mint eddig, ugy jövben is fokozott buzgalommal fogok törekedni, hogy t. vevőim igényeit minden tekintetben előzékeny és figyelmes kiszolgálattal által kielégíthessem.

Remélem, hogy ezen új árucikk piacra hozatala által a t. közönségnek alkalmat fogok nyujthatni jó árú beszerzésére.

Becsés pártfogásukat kérve, maradtam illő tisztelettel

REISZ JÓZSEF,

női és férfi divatáru-kereskedő

Rimaszombatban, Főtér és Deak Ferencz utca szögletén.

Nyomatott a kiadó Náray J. A. gyorssajtóján Rimaszombatban

Egyedül valódi ango!

csodabalzsam

THIERRY A. gyógyszerészől
PREGRADÁ-ban.

Enyhíti a köhögést, gyógyítja a mell- és tüdőbajt, minden külső és belső betegséget és oszdaszeri gyógyhatással bír. Mint első segély használata egyetlen egy családnál se hiányozzon. Csak akkor valódi és hamisítatlan e balzsam, ha minden üveg egy ezüst kupakal (Kapsel) van lezárva, s melyben egészen „Thierry Adolf gyógyszerész a Órangyalhoz Pregradában” belevonva, s ha minden üvegen egy veres címke, ehhez pedig egy használati utasítás is mellékelve van, mely ugyanazon védjegy és szöveg, mint itt fenn látható, van elátva. Minden más balzsamok, melyek nem az én kupakajaimmal vannak lezárva és más-ként vannak kiállítva, hamisítványok és utazatok és tillett, káros hatású és ártalmas anyagot mint „Aloe” tartalmazhatnak. Minden ilyen balzsam ne fogadtassék el. Balzsamom hamisítói és utazói a védjegytervén alapján törvényesen szigorúan üldözöttek, ugyazúján a hamisítványok ismét elárulói is. A magas kormány 5782. B. 6108. sz. a költ. végvesztési- és költ. bírói bizonyítvány alapján igazolva van, hogy készítményem semmimódon tillett vagy az egészségre káros hatású anyagot nem tartalmaz. Gy helyről, hol balzsamomból raktár nincs, csak a közönség által ismert: „Thierry A. Pregradában, Rohits-Sauerbrunn mellett” tartózik. Ausztria-Magyarország bármely postahelyére bermentve küldve 12 kis vagy 6 duplatéveg ára 4 korona, 30 kis vagy 30 duplatéveg ára 12 korona 60 fillér. Borsó-sárga vagy Hercegovinaiá bermentve: 12 kis vagy 6 duplatéveg ára 5 korona, 30 kis vagy 30 duplatéveg 15 korona. Megrendelések csak a pénz előleges beküldése, vagy utánvétellel eszközölhetők. Thierry Adolf gyógyszerész Pregradában, Rohits-Sauerbrunn mellett.

Thierry A. gyógyszerész a Órangyalhoz Pregradában.

A valódi angol
csodakenőcs
hatása és ereje.

Az angol csodakenőcs, mely a legjobb eredményt használó szer a szennvedő embereknél a legvalóságosabb és idült bajokban. A sebek gyógyítása, ugyazúján a fájdalom enyhítésében föltűnőhatalan fokozatosan a piros rózsza „rosa centifolia”-ban lévő oszdaszeri hatású gyögyerőjü anyaga kitűnő eredménnyel használható.

Az angol csodakenőcs használható:

- A gyermekgyógyásd mellbajánál, tejgyömlésnél, melkmenyenyedésnél, Orbáncz (Szt. Antal tüze), mindennemű sebreknél, láb vagy csont-écsések, sebek, gonyeltség, dagadt lábak, sőt csontszu ellen: átes-, szarvas-, ló-, vágás- és zúzódási sebek ellen. Használható minden idegen részek, u. m.: üveg-, faszálka-, homok-, szilánk- és fém-tek elűzésére. Mindennemű bőrgyógyásd, kintőves, pikkelyes, pikkelyes, sőt rakhetegeg ellen: szemölcs, körömdagadt, hólyag és feldagadt lábak gyógyítására. Mindennemű égési sebek, fagyott testrészek, betegkénel hosszak fekvés által támadt sebek, gyökérgyógyásd, vértörődés, fülzúgás és a gyermekeknel előforduló csodabekes ellen, stb. stb.

Az angol csodakenőcs minél régebb, annál kitűnőbb hatásában. Igen ajánlatos ezen egyedül álló elővigyázati szorból minden családnál készletben tartani.

Két dobozban kevesebb nem kúldetik: a szétküldés kizárólag az ország előleges beküldése vagy pedig utánvétellel eszközölhetik. 2 tegely csomagolás, szállítólével és bermentes megküldéssel 3 korona 60 fillér.

Számos bizonyítványok rendelkezésre állnak.

Figyelem! Mindenki hatástalan hamisítványok megvételé ellen, kérem szigorúan arra ügyelni, hogy minden tegelyen a lent védjegy és szöveg „Thierry A. Órangyal gyógyszerész a Pregradában” helyesre kell lenni és minden tegelynek egy használati utasításba ugyanolyan védjeggyel mint itt látható kell besomagolva lenni.

Az egyedül és valódi angol csodakenőcsom hamisítói és utazói a védjegytervén alapján szigorúan üldözöttek, ugyazúján a hamisítványok ismételtárulói.

Egyedül közvetlen beszerzési forrás
THIERRY A. Órangyal gyógyszerész a Pregradában, Rohits-Sauerbrunn mellett.

Egyedül forráktól Budapest és környéke részére
TÖRÖK JÓZSEF-nél
Budapest, Király-utca 12. szám

Oly helyről, hol raktár nincs, tessék a megrendelést közvetlenül: „Thierry Adolf Órangyal gyógyszerész a Pregradában, Rohits-Sauerbrunn mellett” címezni.

Az Ausztria-Magyarországi védjegy listám száma 4524.

MEGHÍVÁS.

A »Gömörmezei nép- és iparbank« részvényesei

1894. február hó 28-án délelőtt 9 órakor

a »Három Rózsa« vendéglő nagytermében tartandó

rendes közgyűlésre

tisztelettel meghívtnak.

TÁRGYAK:

1. Igazgatóság és felügyelő-bizottság évi jelentése.
 2. Mérleg jóváhagyása s ennek folytán az igazgatóság és felügyelő-bizottság felmentése.
 3. Osztalék megállapítása.
 4. Az igazgatóság, felügyelő-bizottság és napibiztosok választása.
 5. Indítványok.
- Rimaszombat, 1894. február 12-én.

Az igazgatóság.